

værbige Mænd — det er en Selvsølge, at naar Retten udmelder dem, maae de være det — for at ubtale mig saaledes; jeg vilde have været tilfreds, selv om jeg ikke kjendte en eneste af disse Personer. Det maa være en Feiltagelse, naar den høitærede Minister mener, at denne Taxation først foregik i Februar 1866, det maa være en ganske anden Taxation, den høitærede Minister tænker paa. Den vedkommende Skadelidte henvendte sig strax efter Krigen til Indenrigsminister Tillisch med Andragende om, at der, ligesom efter forrige Krig, maatte blive sendt en Mand til at lade Taxationen over saadanne Skadetilfælde, og blandt dem ogsaa hans, men Ministeren svarede, at det blev Vedkommendes egen Sag at lade sit Tab constatere. Han fik da af Retten udmeldt 6 Mænd, og de tagere Skaden, saaledes som af mig er nævnt, men da der var Tale om, at Communalbestyrelsen var forpligtet til at aflevere de overtagne Eiendomme — det er en meget bethdelig Eiendom paa 3 til 4 Tønder Land med Hystanlæg og Have og meget kostbare Bygninger, der ligger saa at sige indenfor Kolbing Byes Grænser — da der, som sagt, var Tale om, at den skulde afleveres efter lovligt Syn, nægtebe Chefen for Communalbestyrelsen at indlade sig derpaa, og den Vedkommende maatte føre Proces med Communalbestyrelsen om denne Forpligtelse, fordi han vilde have en Taxation ved Siden af den af ham selv fremkaldte. Denne Taxation, som angik Bygningen, blev afholdt paa den af den høitærede Finantsminister nævnte Tid, men den førte ogsaa til, at Taxationen paa vedkommende Eiendom blev 40 pCt. høiere, end den tidligere var anslaaet. Det har forbausset mig at høre Noget, som jeg albrig har hørt omtale før, skjøndt jeg af Folk i Almindelighed har hørt, at den vedkommende Mand har lidt stor Uret, nemlig at Communalbestyrelsen lod Bygningerne sætte i „en bedre Stand“, end de vare i, da den modtog dem. Det er da saameget mere besynderligt, at Borgmesteren eller Communalbestyrelsen ikke selv turde lade foretage en Taxation over

bisse Bygninger. Den høitærede Finantsminister siger, at vedkommende Mand fik disse Bygninger overleverede. Nei, det fik han ikke, skjøndt han var Medlem af Borgerrepræsentationen fik han dem ikke overleverede. Til samme Tid, som andre Eiendomme, hvoraf Kommunen kunde bruge enkelte Dele, meget pænt bleve overleverede, efter hvad der er mig meddeelt, i Overværelse af Borgmesteren og et Par andre af Byens Repræsentanter, tilsendte Borgmesteren denne Mand, som selv var Borgerrepræsentant og i flere Aar tidligere havde været Formand for Borgerrepræsentationen, en rusten Nøgle til hans Eiendom, istedetfor at overlevere ham Eiendommen. Han forlangte en Overlevering og en Taxation, men Communalbestyrelsen vilde ikke i mindste Maade have med det at gjøre. Det var ingen Overlevering, og jeg betvivler Rigtigheden af det af den høitærede Finantsminister i saa Henseende Fremførte. Naar der er talt om, at der er tilstaaet den Skadelidte 500 Rb., og at han har betragtet dette som en deelviis Erstatning for sit Tab i andre Retninger, vil vist Enhver, der kjender de Forhold, hvorunder netop han lever, indrømme hans Berettigelse til at gjøre det. Han er nemlig en meget stor Grundeier i Kolbing, han eier mange Bygninger, men han er ikke, som ellers mange af hans Colleger, Rjødmand i den Forstand, at han kunde tjene en eneste Skilling ved Krigen, han havde derimod ved at faae sine Bygninger paa forskjellige Steder i Byen ramponerede lidt Tab paa forskjellige Maader, ikke at tale om, hvad han led ved Indkvartering og ved at faae Hø og Halm bortført fra sine Marker; dette er et bethdeligt Tab, som 500 Rb. ganske vist kun er en deelviis Erstatning for. Ja, selv om han havde taget feil i denne Antagelse, skal jeg dog ikke nægte, at naar han saaledes har constateret dette Tab — og man behøver kun at holde sig til de 3,000 Rb. — vil dette efter hans Formuesforhold være et saa bethdeligt Tab, at jeg neppe troer, at Noget i Thyland kan fremvise et lignende Forhold. Der er adskillige